

מסורת הש"ס

(א) [קידושין טו.] זכום
(ב) [ג' ל' ע"ג טו.]:
(ג) [ג' ל' ולא יאמרו ערף].
(ד) הרי"ט ד. (ה) [מגילה
יד.]. (ו) ר"ט. (ז) עריות פ"ז
מ"ו. (ח) מ"ה ע"ג.
(ט) [דברים כו.] (ט) ע"ג:
פסולתה.

הגהות הגר"א
[א] מ"ו זה הדין דין. נמק
דין שני:

מוסף רש"י

בשלמא בית המקדש
גבוה מא"י. דשמעת
מינה להא ב"י משמעי
קולא (קדושין טו.). דכתבי
ועלית. מל שערך קרי
עליה ומשם לביט המקדש.
מלמד שבת המקדש היה
גבוה מלל א"י (בתו"ס דה)
דכל לדידה סתם אמר
ועלית (קדושין טו.). וכן
העלה כ"י מארץ
צפונה. דהיינו בגל ומל
הארצות אשר הדתמים שם
וכתיב אשר העלה (שם).
שמעברים את השנה כל
אדם. אם רלו כ"ד לאחר
הפורים שהשנה ליהיה
להעבר מעצרת אותה
(ר"ה ז.). שהיו אומרים
עד הפורים. לפי שהיו
חכמים אומרים שאין
מעברין א"י כ"י מיישבו
דבר לפי הפורים. לכן
הזקקו לעדות זו (שם).
עשירי. אין לו כחף ליהיה
ש"י מנצק עמו אלף י"א
דהו ליה מ"י (נה ע"ב).
כתשיע. דפשיטא לן ביה
דכתיב סימור אם רתה בו,
דהא רחוי הבהיה ליה בו.
מגורה (שם). אף עשירי.
אם התחילה ללכות בו, בעי
שימור. י"א כנגדו א"י ע"ג
לדידה רחוייה לכל ליה זבה
מגורה (שם).

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין פו.

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"י פ"ג מהלכות
ממרים הלכה ה':
ל"ב ב מ"י שם הלכה ו':
ב ג מ"י שם הלכה ה' ע"ד
הלכה א והלכה ב וע"י
שם הלכה:
מא ד מ"י פ"ד מהל'
קידוש המדש הלכה
יג ד':
מב ה מ"י פ"ה מהל'
ממטלי משכב ומושב
הלכה ט טור י"ד ס' קפג:

תורה אור השלם

1. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין
דין לדין וכן נגע קנע
דברי ריבת בשערך
יקמח וקליה אל המקום
אשר יבחר יי אלקיך בו:
דברים יז ח
2. מפרך יבא חשב על יי
רעה יעזב בלעלי:
נחום א יא
3. לכן הנח ימים באים
יבא יי ולא יאמרו עוד
י: "אשר העלה את בני
ישראל מארץ מצרים:
כי אם חי יי אשר העלה
ואשר הביא את זרע בית
ישראל מארץ צפונה
ומכל הארצות אשר
הדתמים שם ישובו על
אדמתם:
יירמיהו כג ז-ח
4. ואם כל עדת ישראל
ישנו ונגעם דבר מעיני
הקדל ויעשו אחת מכל
מצות יי אשר לא
תעשה ויאשמו:
דברים יז יא
5. על פי התורה אשר
יורה ועל המשפט אשר
יאמרו לך תעשה לא
תסור מה דבר אשר
יאמר לך יי ושמאל:
דברים יז יא
6. ויעשית לך פי הדבר
אשר יאמר לך מן המקום
ההוא אשר יבחר יי
ועשרת לעשות קבל
אשר יורה: דברים יז יא

במופלא שבב"ד. מומחה למעוטי תלמיד ואין זה כשאר מופלא
דככל דוכמין כדפרישית שלהי פרק קמח (דף טו):
שבת המקדש גבוה. לאו מכל א"י דאיכא עין עיטס דמילדי
מיניה כדלמך בלחיה מקומן (זכום דף טו): סבור
למצנייה בעין עיטס דמילדי אי נמי

כותלי בהמ"ק גבוה מעין עיטס שגובהו
ק' אמה: **מלמד שהמקום גורם.**
לאפוקי מאלן צנית פלגי והמרה
עליהם כדלמרינן לעיל צפרק קמח
(שם ד'): **דאי לאהאי גיסא קא**
שרי חמין בפסח. מימה הא מ"ד
עד הפורים מודה דלס עכרוה אחר
הפורים מעוברת דלוקא צניסן הוא
דלמך צפרק קמח (דף יג): וסס זה
ניסן ואין אחר ניסן אכל מאלן דלמך
עד הפורים מדרבנן בעלמא הוא
דלסור כדמפרש צפרק קמח דר"ה
(דף י. וסס) מ"ט דמ"ד עד הפורים
כיון דלמך מר שואלין בהלכות הפסח
קודם הפסח ל' יום אחי לזולתי
צמנן וכיון דלס עכרוה כ"ע מודו
דמעוברת לא קא שרי חמין צפוס:
ורשב"ל **אומר עשירי כאחד**
עשר. וא"ת ולרשב"ל
אי אמר זקן ממרא כרבי יוחנן אמאי
מיחייב הרי מתמיר הוא ואין כלן
דבר שזדונו כרת וי"ל דמשכחת לה
אי נגעה בכרך של תרומה וקידש בו
את האשה דאי טמא הוא אין בו
שום פרוטה דלח חזי אלף להפסח
ואינה מקודשת ואי טהור הוא יש בו
שום פרוטה דחזי לאכילה ומקודשת:
דין

ממך דבר למשפט וכתוב התם ונגעלם דבר מעיני הקהל מה להלן דבר
שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייב על זדונו כרת
ועל שגגתו חטאת ור' יהודה ע"ל פי התורה אשר יורה עד דאיכא תורה ויורה
ור"ש אשר יגידו לך מן המקום ההוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא
לרבא תרגמא לי להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פפא פוק תרגמא
ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה יועץ ש"י שיודע לעבר
שנים ולקבוע חדשים כדלתנן יהו העידו שמעברים את השנה כל אדר שהיו
אומרים עד הפורים דאי להאי גיסא קא שרי חמין בפסח ואי להאי גיסא קא שרי
חמין בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיתמר "עשירי ר' יוחנן אמר
עשירי כתשיעו ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי
כתשיעו מה תשיעו בעי שימור "אף עשירי בעי שימור ר"ל אמר עשירי כאחד
עשר מה אחד עשר לא בעי שימור אף עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין [א]
דין

שהשנה ריכה להתעבר ועברו: **שהיו אומרים כו'.** לפיכך הולכנו להעיד כן שהיו שחר חכמים אומרים עד הפורים מעברין ושוב אין מעברין.
וטעמא מפרש במס' ר"ה [א.] דמן הפורים מתחילו לדרוש בהלכות הפסח דמניח שואלים בהלכות הפסח קודם הפסח ל' יום וכי מתחיל להו לא נייתי
לשלוהו ב"ד ככבר שמעו מן הדרשנים לעשות הפסח בסוף ל' ואחי לזולתי צמנן: **דאי לאהאי גיסא.** אם אמרו ב"ד שכלשכת הגזית שמעברים
אחר הפורים מעוברת כר' יהושע ור' פפיס והוא אמר אינה מעוברת קא שרי חמין בפסח: **ואי איפכא.** נמי שרי חמין בפסח דזדונו כרת:
הלכות אחד עשר. יום אחרון של י"א שבין נדה לנדה. קיימא לן [מדה ע"ג]: י"א יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני משעברו ז' ימי הנדה אינה
חוזרת להיות נדה עד שיעברו י"א יום דכל דמיה שרואה בהם דס ויצה הם ואם ראתה בהם יום או יומים רזופים שומרת יום ג' ואם פסקה
ולא ראתה בו טובלת בו ביום וטהורה ואם ראתה ג' ימים רזופים הויא ויצה לקרבן ולטבילת מים חיים. ואפליגו רבי יוחנן ורשב"ל בהלכות
יום האחרון: רבי יוחנן אמר הלכה אחת נאמרה בו ר"ל אמר שמי הלכות נאמרו בו ליחלק משלפניו והך פלוגתא ציליהי מסכת נדה
ואתמר בתתא לישני וחד מינייהו נקט הכא: **עשירי רבי יוחנן אמר הרי הוא כפשיע.** מה הרואה צתשיע ריכה להיות שומרת עשירי
שהי רחוייה צלירוף ג' לויצה ושמת תראה בעשירי הרי שנים ותמזור ותראה צבאד עשר הרי ג' אף הרואה בעשירי ריכה להיות שומרת
אחד עשר ואע"פ שעשירי אינו רחוי לזירוף ג' שאין שנים עשר מנטרף עמהם לויצה דיכא דלא ראתה ג' רזופין להיות זבה בהנך י"א
יום הוי יום שנים עשר תחלת נדה והיינו דקאמר רבי יוחנן התם הלכתא י"א הלכה אחת נאמרה בו ליחלק משלפניו ומאי איהו דלא בעי
שימור להיות שומרת שנים עשר נגדו דהא לאו מימי ויצה הוא אכל שזה לשלפניו להיות שימור לראיית עשירי כסם שהעשירי שימור לראיית
תשיעו: ור"ל אמר עשירי כאחד עשר לא בעי שימור. שנים עשר שהרי אין השנים עשר מימי ויצה אף עשירי לא בעי שימור
להיות שומרת י"א דלא נאמרה שומרת יום נגד יום אלא צראויה לזירוף ג' הלכך לר"ל שמי הלכות נאמרו ביום אחד עשר ליחלק משאר ימים
שלפניו אחת שאינו כר"ך שימור ואחת שאין נעשה שימור לראיית עשירי. ואי איפלוג זקן ממרא ורבנן בהלכות אחד עשר כדאפליגו ר"ל
ורבי יוחנן הוי דבר שזדונו כרת על שומרת יום כנגד יום חייב כרת כדמצי (ויקרא טו.) כל ימי זב טומאתה וגו' ודרשין [מדה ע"ג.] ימי וכל ימי: